

Преюдициално запитване, отправено от Højesteret (Дания) на 3 май 2010 г. — Post Danmark A/S/Konkurrencerådet

(Дело C-209/10)

(2010/C 179/40)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Højesteret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Post Danmark A/S

Ответник: Konkurrencerådet

Встъпила страна: Forbruger-Kontakt a-s

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 82 ЕО да се тълкува в смисъл, че избирателното намаляване от страна на пощенско дружество с господстващо положение, което има задължение за доставка, на цените до размер под общите средни разходи, но над средните увеличаващи се разходи на това дружество, може да представлява злоупотреба с цел да бъде отстранен конкурент, ако е установено, че цените не са определени на това равнище, за да бъде отстранен конкурент?
2. Ако на първия въпрос трябва да се отговори, че при изложениите в първия въпрос условия избирателното намаляване на цените в някои случаи може да представлява злоупотреба с цел отстраняване, кои са обстоятелствата, които трябва да вземе предвид националният съд?

Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 3 май 2010 г. — Doris Povse/Mauro Alpage

(Дело C-211/10)

(2010/C 179/41)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Doris Povse

Ответник: Mauro Alpage

Преюдициални въпроси

1. Следва ли „решение[то] относно упражняването на родителските права, което не съдържа [разпореждане за] завръщането на детето“ по смисъла на член 10, буква б), точка iv) от Регламент (ЕО) № 2201/2003 (Регламент „Брюксел Па“) ⁽¹⁾ да се разбира също и като привременно разпореждане, с което до постановяване на окончателното решение относно упражняването на родителските права „родителската власт за взимане на решения“, и по-специално — правомощието да се определя местопребиването на детето, се възлага на родителя, отвлякъл детето?
2. Попада ли разпореждането за връщане на дете в приложното поле на член 11, параграф 8 от Регламент „Брюксел Па“ единствено когато съдът разпорежда връщане на дете на базата на произнесено от него решение относно упражняването на родителските права?
3. При утвърдителен отговор на въпроси 1 или 2:
  - 3.1 Може ли липсата на компетентност на съда по произход (въпрос 1) или неприложимостта на член 11, параграф 8 от Регламент „Брюксел Па“ (въпрос 2) във втората държава да бъдат повдигнати като възражения срещу изпълнението на съдебно решение, за което съдът по произход е издал удостоверение съгласно член 42, параграф 2 от Регламент „Брюксел Па“?
  - 3.2 Или в подобна хипотеза ответникът следва да иска отмяната на удостоверението в държавата по произход, като изпълнението във втората държава може да бъде спряно до произнасяне на решението на държавата по произход?
4. При отрицателен отговор на въпроси 1 и 2 или на въпрос 3.1.:

Съдебното решение, което е произнесено от съд на втората държава и е смятано за изпълняемо според правото на тази държава и с което се предоставя временното упражняване на родителските права на родителя, отвлякъл детето, възпрепятства ли съгласно член 47, параграф 2 от Регламент „Брюксел Па“ изпълнението на по-ранно съдебно разпореждане за връщане, направено от първата държава в съответствие с член 11, параграф 8 от Регламент „Брюксел Па“, дори ако това разпореждане не пречи на изпълнението на разпореждане за връщане на дете, издадено от втората държава съгласно Хагската конвенция от 25 октомври 1980 година за гражданските аспекти на международното отвлечане на деца („Хагската конвенция“)?

5. При отрицателен отговор на въпрос 4:

5.1 Може ли втората държава да откаже да изпълни съдебното решение, по отношение на което съдът по произход е издал удостоверение съгласно член 47, параграф 2 от Регламент „Брюксел IIa“, ако обстоятелствата са се изменили по такъв начин от момента на издаване на това удостоверение, че изпълнението на решението би изложило на сериозна опасност най-добрия интерес на детето?

5.2 Или ответникът следва да се позове на промяната в обстоятелствата в държавата по произход, като изпълнението на съдебното решение бъде спряно във втората държава до произнасяне на решението на държавата по произход?

(¹) Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183).

Жалба, подадена на 6 май 2010 г. от Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 3 март 2010 г. по дело T-321/07 — Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-216/10 P)

(2010/C 179/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: AirPlus Servicekarten GmbH (представители: R. Kunze, G. Würtenberger, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Arplus Servicios Tecnológicos, SL

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Общия съд от 3 март 2010 г. по дело T-321/07 Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH/СХВП — Arplus Servicios Tecnológicos, SL (наричано по-нататък „обжалваното решение“), с което съдът отхвърля жалбата, подадена срещу решението на втори апелативен състав към Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 7 юни 2007 г., потвърждаващо

решението на отдела по спорове, което отхвърля възражението, насочено срещу заявката за регистрация на марка на Общността 002 933 356;

- да се насрочи съдебно заседание след края на писмената фаза в производството;
- да се осъди ответника да заплати съдебните разноски по делото.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че решението на Общия съд следва да бъде отменено на следните правни основания:

- Общият съд неправилно е приел оценката на апелативния състав относно критерия за вероятност от объркване съгласно член 8, параграф 1, буква б) от Регламента за марката на Общността (¹) (РМО),
- Общият съд неправилно не е разгледал подаденото от жалбоподателя възражение на основание член 8, параграф 5 от РМО,
- Общият съд е нарушил член 75 от РМО, като е постановил, че апелативният състав не е могъл изчерпателно да разгледа останалите доводи на жалбоподателя, по-конкретно тези свързани с отличителния характер на предходната регистрация на марката „поради процесуална икономия“,
- обжалваното решение нарушава член 76 РМО,
- Общият съд неправилно е приел, че не води до тежко нарушение на правото на жалбоподателя на справедлив процес фактът, че СХВП като не е информирало жалбоподателя за промяната на притежателя на заявката за регистрация на марка на Общността и лишавайки го по този начин от възможността да вземе становище относно промяната на страната,
- Общият съд се произнася по разноските, което не е в съответствие с относимите по делото разпоредби на правото на Европейския съюз.

(¹) Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., том 1, глава 17, стр. 146).